Pregaria.cat

Entrada

Atenció amorosa a Jesús

Quan he llegit aquesta expressió de la Cristina Kaufmann he deixat el llibre sobre els genolls i he tancat per uns moments els ulls: cert, això és.*Atenció amorosa a Jesús.*

Molts cops, quan preguem, tenim la necessitat de dir moltes coses, d'esplaiar-nos, de demanar. Potser, de tant en tant, hem experimentat també el silenci. Com un anar buidant el pap i el cor fins a quedar-nos en horitzontal, quasi sense sentiments, ni paraules, ni mocions. Però, avui, amb aquests mots, sembla que s'obre una novetat. Aquesta atenció amorosa a Jesús té el seu secret, porta una llavor, parla d'una possibilitat. Què serà?

Vaig a l'autobús. No molt ple. És cap de setmana. Veig que tot passa per l'altra banda de la finestra. Arriba el pensament: *atenció amorosa a Jesús.* Per uns instants rapidíssims em fico dins meu, i poso tota l'atenció conscient a la realitat misteriosa que duc en el fons del fons. Hi ha com un buit de tot, callat, i ben aviat, l'acte de fe. Però, no una fe ideològica; què va!! És caliu, és relació, és silenci, és cordial, és Ell. *Atenció amorosa a Jesús.*

Estic a punt de dormir. Sembla que el pes de tot el dia intenta entrar en estat vaporós. Resten com uns moments de consciència abans de submergir-se en el mar viu de la nit. Tot va callant, i ben aviat començarà l'altre llenguatge. Com un llampec: *atenció amorosa a Jesús.* Ja dins meu, en el fons, de nou un silenci com diluint tensions i anhels, i de nou aquella cordialitat d'una relació sense cap mot. Fins demà, Senyor.

I si això arribés com una “visita interior” al sortir de casa, a la dutxa, a la cua del bus, a l'hora del cafè, anant amb la bicicleta, quan el professor ja diu el de sempre, a la trobada amb tantes persones, quan el cor protesta per la soledat, si triguen a donar-te el canvi... és que potser no viuríem d'una nova manera? Amb Ell, sens dubte.

Ampliació:

“El foc que és Déu consumeix i no turmenta, crema amb suavitat i fins si destrueix és amb goig. És una flama que devora de tal manera els vicis que deixa a l'ànima una molt especial unció. Reconeix, per tant, la presència del Senyor en aquest poder que et transforma i en aquest amor que t'inflama”.

Sant Bernat de Claraval